

den ærede Minister maa ogsaa have troet, at jeg har sagt noget Andet end det, jeg sagde, siden han ogsaa vilde give mig Ret, men her staar det —, det er vel ikke Uleiligheden værd at læse det op, de Herrer kunne jo selv se det. Jeg paaftaar imidlertid, at jeg har fuldstændig Ret i det, jeg har udtalt. Jeg skal endnu blot tilføie Et, at, naar den ærede Minister troede, at der egentlig talte efter denne Lov kun var fire Embedsmænd mere, der skulde staa paa fast Gage, end Folkethinget havde vedtaget i sit Lovforslag, saa er dette ikke ganske rigtigt, thi her i Folkethinget havde man netop bestemt, at samtlige Amtmænd, eftersom de gik af, skulde succederes af Mænd, der kun vare ansatte ved Konstitution indtil videre, og det er dog aabenbart, at dette var at forbeholde sig frie Hænder med Hensyn til en halv Snes af de høist lønede Embedsmænd i Landet. Søvrigt vil jeg ikke sige videre, end at jeg naturligvis efter det, der ydeligere er fremkommet, og de Udfigter, der ere givne til ikke at faa Vædringsforslagene vedtagne, vil stemme imod Loven.

Bønløffe: Udvalgets Stilling i dette Dieblit er ganske vist ikke saa behagelig, som den kunde være, men jeg for mit Vedkommende skal vedkjende mig, at Udvalget har en Del af Skylden for, at Situationen nu er, som den er. Vi havde efter min Mening ved Lovens 3die Behandling kunnet opnaa en lidt bedre Stilling ligeoverfor den høitagtede Indenrigsminister, naar vi dengang havde grebet Leiligheden, men dette forsømte vi, og derfor staar Sagen nu, som den staar. Jeg haaber, at den ærede Ordfører er enig med mig i dette Punkt. Det Væsentligste, som Udvalget hidtil har holdt paa, det, der har staaet som Hovedpunktet i vore Vædringer til Lovforslaget, er Forslaget om Amtmændene. Denne Bestemmelse have vi selv saa godt som ladet os slippe ud af Hænderne, vi have saagodt som opgivet den, thi de Vædringer, vi her foreslaa, ere ialfald af mindre Betydning, skjøndt de ganske vist have en Del at betyde, og det væsentligste af dem er Forslaget om, at Embedsmændene ved den grønlandste Handel ikke skulle have Pensioneret. Jeg vil imid-

lertid erklære, at jeg efter Sagens nuværende Stilling vil stemme for det første Forslag om Amtmændene, og hvis dette forkastes, vil jeg stemme mod samtlige Vædringsforslag og for Loven. Jeg vil ikke være med til at lade den sidste af vore Lønningslove for et saa ubetydeligt Punkt som de fire Embedsmænds Stilling ligge over til næste Aar.

J. N. Hansen: Jeg havde egentlig bestemt slet ikke at udtale mig om den foreliggende Sag ved denne Behandling, men overlade det ærede Thing at tage sin Beslutning. Jeg skal heller ikke udtale mig om, hvorledes jeg vil stille mig til Forslagene, dette forbeholder jeg mig, men jeg har blot bedt om Ordet for at modsigte, hvad den ærede sidste Taler nu sagde, at vi ved 3die Behandling havde forsømt Noget. Jeg kan paa ingen Maade erkjende Rigtigheden heraf, vi have ved 3die Behandling ikke forsømt det Mindste for at blive enige med den ærede Minister. Der var en Tid, da vi troede at kunne blive enige med ham, men paa et senere Standpunkt viste det sig, at Enigheden strandede paa eet Punkt, men vi have ikke forsømt Noget for at blive enige med ham.

Bønløffe: Det er muligt, at jeg har udtrykt mig vel skarpt og bestemt, men jeg tror ikke, at den ærede sidste Taler vil negte, at vi kunde have undgaaet at faa disse fire Embedsmænd tillagte Pensioneret, naar vi havde grebet det Forslag, som da forelaa.

J. N. Hansen: Jeg vil dertil svare, at, naar man opgiver alt det Dvrigt, kan man ofte opnaa en lille Smule i en enkelt Retning, men dette anser jeg ikke for rigtigt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 3 af Udvalget:

§ 2den Linie indsættes mellem „paa“ og „Færøerne“, „Bornholm og“, hvorhos i 3die Linie foran Ordene „For hver“ indstyttes